

ԱՐԵԱՆ ԵՐԳԵՐԻՑ

Ինչ շահեցիր, երբ խուժեցիր
Հայի խաղաղ օթեան,
Կրակ տուիր, մոխիր դարձրիր,
Բերիր մեծ սուգ ու շիւան։

Ինչ շահեցիր, երբ մօր առջեւ
Դու մորթեցիր հայ մանկան,
Վարդի նման թառամեցրիր
Հիւրի-փերի կոյս-աղջկան։

Ինչ շահեցիր, երբ հայ երկիրն
Արիր կարմիր արեան ծով,
Արար աշխարհ դողդացրիր
Հայի լացով ու կոծով։

Թէ քաղցած ես, ե՛կ—հայը քեզ
Առատօրէն հաց կը տայ,
Թէ հառաւ է հայի հացը—
Վստտակդ քեզ հաց կը տայ։

Էլ ինչու ես իզուր տևողը
Դու հրճուանքով դիւային
Ալան թալան կողոպտելով,
Ջնջում անմեղ հէգ հային։

Գիտեմ, պիտի պատառխանես
«Որովհետեւ նա հայ է»
Օ՛ր անաստուած, հայ լինելը
Միթէ յանցանք ու վայ է...

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԹՈՒՄԱՆԵԱՆ